

jišťovací zákonodárství. Orgán Všeob. pensijního ústavu v Praze. 1922. Roč. I. — Věstník Ústřední jednoty pro reformu bytovou v Československé republice. Praha 1922. Roč. XIV. (I., 42). — Věstník Masarykovy ligy proti tuberkulose. Praha 1922. Roč. III. (I., 44). — Zprávy Československého červeného kříže. Praha 1921. Roč. I. (II., 108). — Naše vítězství. Oficiální časopis Božích bojovníků. Praha 1922. Roč. II. (I., 18). — Z obrodného hnutí československého studentstva. Praha 1921—1922. Roč. II. (I., 27). — České srdce. Vídeň 1922. Roč. III. (I., 7).

Judikatura.

(Pořádá dr. Jindřich Tučný.)

Sociální pojištění: a) Nemocenské:

Do počtu 400 členů (dle stavu 31./12. 1918), jenž předpisem předposledního odstavce čl. XXI zákona z 15./5. 1919, č. 268 Sb. z. a n. stanoven byl za předpoklad pro další ponechání osvědčení ve smyslu § 7., odst. 2. zákona z 16./7. 1892, č. 202 ř. z., nelze započítati též příslušníky členů pokladny, kteří pojištění jsou účastní.

(Nález nejvyššího správního soudu z 21./10. 1920, č. 9991/20.)

Zásadě individuálního pojištění se nepřičí, byla-li vyslovena povinnost k doplácení pojistných příspěvků za zaměstnance, pojistné povinnosti podrobené, jichž jména sice již zjištěna býti nemohla, zato však zjištěno bylo, že v určitém pracovním poměru po určitou dobu se nacházeli.

(Nález nejvyššího správního soudu z 31./5. 1921, č. 6782/21.)

Aby pracovní poměr ve smyslu § 1. n. z. byl založen, jest třeba na straně dělníka projevu jeho fysické pohotovosti k vykonávání určité činnosti, a na straně zaměstnavatele, že buďto sám nebo svým zástupcem onu pohotovost bere na vědomí a to buď výslovně, anebo (dle § 863. všeobecného obč. zákona) mlčky.

Tepřve tímto souhlasným projevem nastává pracovní poměr ve smyslu § 1. z. n., pojistnou povinnost podmiňující. Pouhá faktická činnost dělníka v podniku bez vědomí a vůle neb dokonce proti vůli podnikatele nebo jeho zástupce nestačí, aby založeno bylo zaměstnání ve smyslu zákona.

(Nález nejvyššího správního soudu z 22./6. 1921, č. 8249/21.)

Nemocenská pokladna je povinna k náhradě léčebného městské infekční nemocnici (pokud se týče obcí) za dobu ošetřování pátým týdnem počínající.

(Nálezy nejv. správ. soudu z 8./3. 1921, č. 2877 a č. 2878.)

Naříkanými rozhodnutími byla stěžující si pokladna v pořadí instančním uznána povinnou k náhradě léčebného za A. S. a A. M., u této pokladny pojištěné, a to za ošetřování v městské infekční nemocnici i za dobu, pátým týdnem počínající.

Nejvyšší správní soud nemohl dáti za pravdu stížnosti pokladny, pokud dovozuje, že k náhradě léčebného za ošetřování člena v nemocnici infekční vůbec není povinna proto, že jí přijetí člena do této nemocnice nebylo oznámeno. Povinnost pokladny v § 6. pod č. 1. n. z. všeobecně stanovená není nijakými předpisy zákona omezena, i sluší míti za to, že